

PILINSZKY JÁNOS

Mi és a virágok

*Mert hűségesek mindhalálig,
isteniek egyedül a virágok,
egyszóval a növényi lét,
velünk szemben, kik jövünk és megyünk.*

*Világunk száraz keresztjére
gyönyörű dísznek elhelyezve,
tépett füzérként fölszegezve,
mi elkallódunk, ők hazatalálnak.*

Zsoltár

*Aki több napos éhezés után
kenyérre gondol:
valódi kenyérre gondol.*

*Aki egy kínzókamra mélyén
gyengédségre áhítózik:
valódi gyengédségre vágyik.*

*S aki egy vánkosra borulva
nem érzi magát egyedül:
valóban nincsen egyedül.*

Parancsoló mód

*Enni kell.
Inni, enni és hányni kell.
Ülni és állni kell.
Beszélni és hallgatni kell.*

Beszélni, sétálni, vizelni,
hallgatni, hányni,
állni, ülni kell.

Költemény

Nem föld a föld.
Nem szám a szám.
Nem betű a betű.
Nem mondat a mondat.

Isten az Isten.
Virág a virág.
Daganat a daganat.
Tél a tél.
Gyűjtőtábor a körülhatárolt
bizonytalan formájú terület.

KISS ANNA

Átváltozások

ATLANTISZ

Délelőtt a fehér üröm erdőnek képzele magát, gyöngyösök rikoltoznak benne, délután meghasad a föld, küszöbödíg feljönnek a hajók, bámész-kodnak ablakodnál idegen fajta népek, karaputy, karaputy, így beszélnek. Kinn hagyják fegyvereiket.

Eleven fürt bozsog a dinnyefán, toroz a méhkirálynő, menetelnek alatta, pöcsös bálványokat viselnek nyakukban, elpukkannak a gombák, korom dől, fekete a sarkuk, ráolvasnak a gyöngyösökre, ülnek öklükre, mint a sólymok. Béke, mondja az anyafarkas, béke, tisztelegnek a rókáknak. A föld alatt fortyog az érc, pajzsokat, kardokat dobál ki, hőkken az első, felveszi, visszadobja a tűzbe. Ahol kén-száron imbolgott a Nap, víz tör fel, sustorogva fő a fehér üröm, a föld pirosra változik, a föld az ellenséges, elváltotatja magamagát.

A szárnyakon megdermed a viasz, súlyosak, döngetik a hátad, erőnek erejével vergődsz a víz fölé meg vissza. S mintha nem is lettek volna indigókék vitorlák, gyöngyöseid visszatértek házádba.